

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΕΤΟΣ Α

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 5

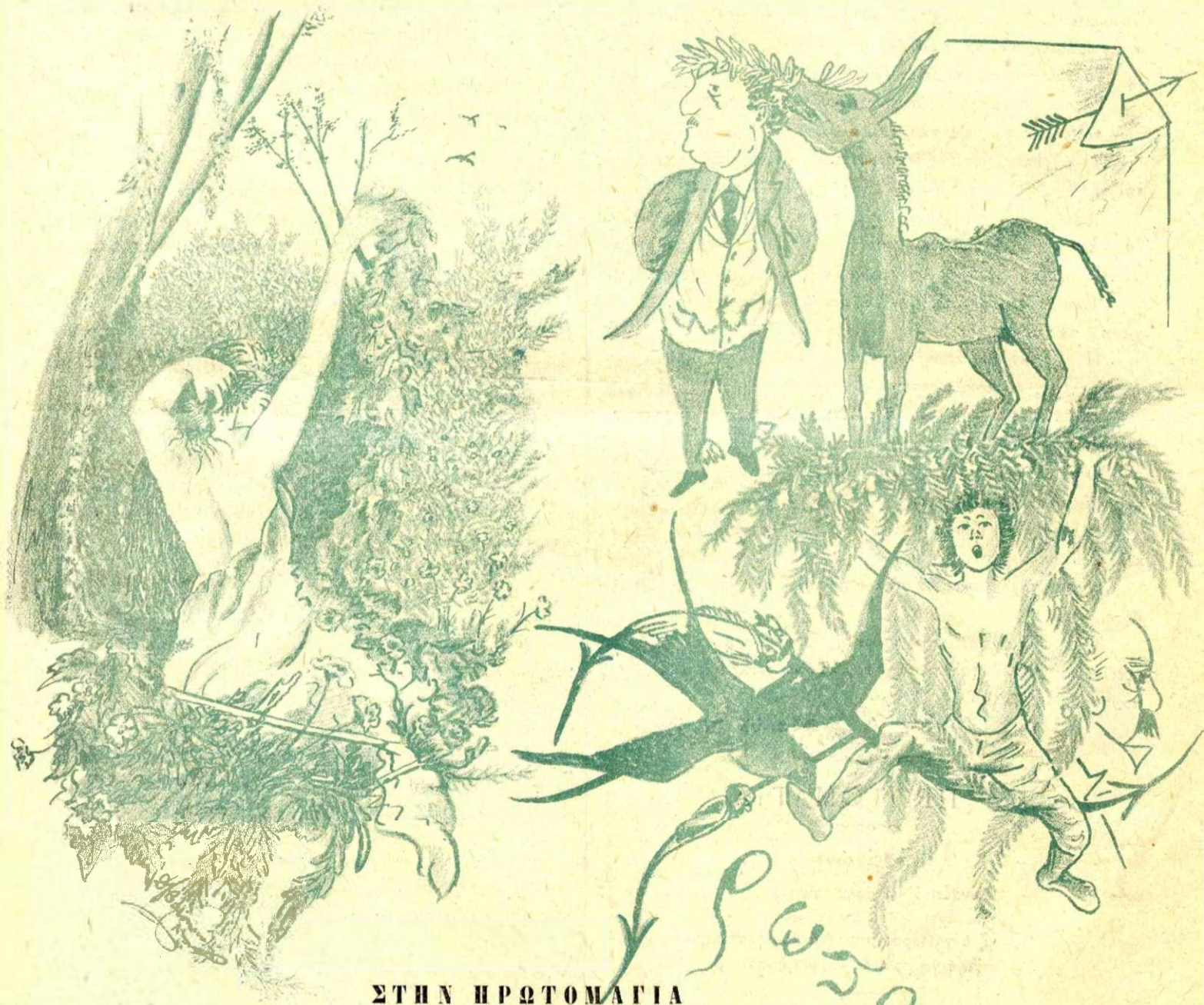
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΖΗΝΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 9

Ἡ συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτέα διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμὰς 5 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσῷ 5 Ἄγγελαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ὁ στίχος

Διευθυντής: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΚΑΗΡΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1895

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 5

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ἔλα τρελλὴ πρωτομαγιά, σκάρπισε πέρα-πέρα
χίλιες χιλιάδες μυρουδιές, μπουκάλια δηλητήριο,
Νὰ ξεβρωμίση μὲ αὐτὰ ἡ δόλια ἀτμοσφαῖρα,
Νὰ φύγη ἡ βρωμα πάψησε τὸ... ἀποχωρητήριο!

Σωτηρίου

ΔΙΑ ΜΑΡΙΕΜΒΑΔ

Προκειμένου να μεταβή εις τὰ *Loutrà* ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἐκπλήρῃ τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ τοῦ Παναγιωτίδου, τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ *κατορίσῃ* διὰ προγράμματος τὰ τῆς ἀναχωρήσεως καὶ νὰ περιβάλλῃ μὲ κάποιον αἴγλην αὐτήν.

Τὸ πρόγραμμα δημοσιευθὲν χθὲς περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς :

Τὰ συντάγματα τοῦ *πυροβολικοῦ* θὰ παραταχθῶσι μετὰ τῶν *κατορίων* των εἰς τὴν προκυμαῖαν.

Ὁ κ. Παναγιωτίδης ἐπιφορτίζεται νὰ σκορπίσῃ *μυρουδιὰς* ἐπὶ τῆς λέμβου ἥτις θὰ παραλάβῃ τὸν *Πομπήιον*.

Ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τῆς *παραλίας* θὰ *στρωθῇ*... ὅστ' ἔξυλο ἢ συνοδεία, ἐνῶ ἀπὸ τούτους ἑξώστας θὰ τὴν βραίνου με... *καθαρὸ νερό*, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχουν μέσα σὲ *τερεκέδες*.

Ἐνῶ θὰ *ἐμβατῆ* εἰς τὴν λέμβον ὁ *Καίσαρ* ἢ *μουσικὴ* θὰ *χτυπᾷ* τὸ *ἐμβατήριον*.

Ἡ *μουσικὴ* θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ *ὄργανα*... ζῶων, ἥτις *καλιγῆς*, *ἀντερα*, *πλεμόνια*.

Ἡ *θάλασσα* ὀφείλει νὰ μὴ *ταραχθῇ* διότι θὰ ἴδῃ τὸν *ἐνοικιαστὴν* τῆς.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος ὁ *Ἑπειρώτης* θὰ κάμῃ μίαν *προσφώνησιν* ἐν εἴδει *ἡπειρωτικῆς*.

Ἡ *Κίχλα*, ἢ *Κίσσα* καὶ ἡ *Ἀηδὼν* θὰ ἀρχίσουν νὰ... *κελαϊδοῦν* *πολεμικὰ*.

Ὁ *Ναύαρχος* τότε θὰ σηκώσῃ τὴν *Ἀγκυραν* καὶ θὰ τὴν *δέσῃ*.

Ὁ κ. Τρικούπης μόλις εἰρεθῇ ἐπὶ τοῦ *καταστρώματος* ὀφείλει νὰ βγάλῃ τὸ *μανδύλι* του καὶ νὰ ἀποχαιρετίσῃ... διὰ *παντός* τὴν *Ἑλλάδα*.

Μποῦλ-Ντόγκ.

Ἡ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

(Εἰκόν)

Φωνάζει ὁ *μανάθης* τακτικὰ πῶς ἔχει *δροσερὰ λαχανικὰ* καὶ ὁ *γάιδαρος* μπροστὰ τοῦ *φορτωμένου* σιγὰ σιγὰ *βαζίζει* *νυσταγμένως*.

Εἶε *δροσάτη ὥρα* *πρωινή*, καὶ ἐνῶ οἱ *δυσὸς* περπατοῦνε *μόνοι* νὰ *κελαδῇ* ἀκούγεται τ' *ἀηδόνι*... *Βγάζει* λοιπὸν καὶ ὁ *γάιδαρος* *φωνή*.

Τὸ *στόμα* του ἀνοίγει μίαν *ὄργανα* καὶ ἀρχίζει νὰ *γκαρίζῃ*, νὰ *γκαρίζῃ*... *Φουρκίζετ'* ὁ *μανάθης* καὶ τὸν *βρίζει*.
— *Μυρίστηκες*, τοῦ *λέει*, *πρωτομαγιά!*

— Μοῦ *θὲς* νὰ *κελαδῆσῃς* σάν *τῆδόνι!*...
Καὶ ἀρχίζει νὰ *χτυπᾷ* μὲ τὴν *μαγκούρα*.
"Ὅμως σὲ *λίγο* βλέπει νὰ *ζυγώνῃ*
ἐνὸς *μανάθῃ* *ἀλλοῦ* ἢ *γαϊδοῦρα!*

Γεακᾶς

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Δρέψατε *πάλιν* *ἐρασταί!* Ἡ *πρωτομαγιά*, αὐτὸς ὁ *προαίτιος* *σταθμὸς* τοῦ *ἔρωτος* καὶ τῆς *ποιήσεως*, αὐτὴ ἡ *λατρευμένη* *ἡμέρα* τῶν *ρομαντικῶν* καὶ τοῦ *Παναγιωτίδου* *ἀνατέλλει* διὰ μίαν *ἀκόμη* *φορὰν* καὶ εἰ *ἐρασταί* *φαιδροί*, *εὐδαιμονες*, *κατὰ* τὸν *ποιητὴν* *σπεύδου* εἰς τούτους *εὐώδεις* τοῦ *Μαΐου* *παραδείσους*, ἀπὸ τούτους *ὁποῖους* *πολύ* *συχνὰ*... *βγαίνει* τὸ *ξύλο* κατ' *ἀπράβητον* *ἐλληνικὸν* *ἔθιμον*.

×

Ὁ *πρωθυπουργὸς* κ. *Ν. Δηλιγιάννης* *ἐδώρησεν* εἰς τούτους *ὑπουργούς* του *κατὰ* τὸ ἐν *Λαυρίῳ* *ὑπ'* αὐτοῦ *παρατεθὲν* *γεῦμα* *ῥάβδον* *φέρουσαν* ὡς *λαβὴν* *μικρὸν* *πέλεκυν*. Ἡ «*Ἔστια*» *δημοσιεύουσα* τὴν *εἰδήσιν* *ἐπιλέγει* ὅτι τὸ *ἔθρον* αὐτὸ *ἀποδεικνύει* τὴν *σύμπνοιαν* τὴν *ἐνυπάρχουσαν* *μεταξὺ* τῶν *νῦν* *ὑπουργῶν*. Ἐὰν ἡ *ῥάβδος* καὶ τὸ *ξύλο* *ἀποδεικνύουν* *σύμπνοιαν*, ἡμεῖς οἱ *ὁποῖοι* *ἐκτιμῶμεν* τὴν «*Ἔστιαν*» καὶ *συμφωνοῦμεν* *μαζὶ* τῆς θὰ τὴν *ἐρωτήσωμεν* *ἐὰν* *μᾶς* *ἐπιτρέπη* *δι'* *ὁμοίου* *τρόπου* νὰ *ἐκφράσωμεν* τὴν *σύμπνοιάν* *μας*.

×

Οἱ *ὑπουργοὶ* *ἔλαβον* τὴν *ῥάβδον* καὶ τὴν *ἐναπέθεσαν* εἰς μίαν *γωνίαν* ἀπὸ τὴν *ὁποίαν* θὰ τὴν *ἀναλάβου* *μόνον* *ὅταν* *ἀποφασίσουν* νὰ *ταῖς* *βρέξουν* *κανενὸς* *διὰ* νὰ *δικαιολογηθῇ* τὸ *ῥητόν* : *ῥάβδος* *ἐν* *γωνίᾳ* *ἄρα* *βρέχει*.

×

Οἱ *μπεμπέδες* τοῦ «*Ἄστεως*» *εἶχον* *εἰσχωθῆ* εἰς *δικὴν* *προχθὲς* *διὰ* *μερικὰς* *ἀταξίας* τὰς *ὁποίας* *ἔκαμον* *κατὰ* τοῦ κ. *Ῥάλλῃ*. Τὸ *Πλημμειλοδικεῖον* *μετὰ* *μικρὰν* *σκέψιν* *ἐκηρύχθη* *ἀναρμόδιον* καὶ *παρέπεμψε* τὰ *παιδιὰ* εἰς τὴν *κυβερνάνταν* τούς *ἵνα* τὰ *τιμωρήσῃ*... *διὰ* *ρηστίας*. Ἡ *κυβερνάντα* τούς *ἀληθῶς* *ἠναγκάσθη* νὰ *προβῇ* εἰς *ἀποβολήν*, *ἀποδειχθέντος* ὅτι οἱ *μπεμπέδες* *πρὸ* *πολλοῦ* *ρηστεύουν*.

×

Κατὰ τὴν *16ην* *Ἀπριλίου* *φοβερόν*, *σπαραξικάρδιον*, *εἰδεχθὲς* καὶ *ἀποτροπικὸν* *ἔγκλημα* *ἔλαθε* *χώραν* ἐν *Ἑλλάδι*. *Εὐρέθη* *ὀηλά* *ὁὴ* τὴν *πρωίαν* τῆς *17ης* *Ἀπριλίου* *ἀκέραιον* καὶ *ἡκρωτηριασμένον* *μέχρις* *ἀντελῶς* *ἀδυνάτου* τῆς *ἀναγνωρίσεως* αὐτοῦ τὸ... *Τρικουπικὸν* *κόμμα!* *Αἱ* *δὲ* *ἀρχαὶ* *ἐνεργοῦσιν* *ἀνακρίσεις* καὶ *εὐρίσκονται* ἐπὶ τὰ *ἴχνη* τῶν *ὄραστῶν* τοῦ *ἔγκληματος*.

×

Μετὰ *παρέλευσιν* *δὲ* *πολλῶν* *ἡμερῶν* καὶ *χάρης* εἰς τὰς *ἐπιμόνους* καὶ *ἀκαμάτους* τῶν *ἐνδιαφερομένων* *ἑρέυνας* *ἀνευρέθη* ἐπὶ *τέλους* ἢ *κεφαλῇ* τοῦ *πτώματος* τοῦ *Τρικουπικοῦ* *κόμματος* καὶ εἶνε... ὁ κ. *Σιμόπουλος*.

×

Ὁ κ. Σιμόπουλος ἀναλαμβάνων τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄλλοτ' ἐπιμηκεστάτου Τρικουπικοῦ κόμματος, τοῦ ἐπιμηκεστέρου καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Καραπάνου τοῦ προοδευτικωτάτου κατὰ τὸ ἀνάστημα παρ' ὄλην τῆς ἡλικίας αὐτοῦ τὴν πρόδοον τούτου ἀνδρός, θὰ εὖρη ἐν τῇ Βουλῇ ἀντὶ τοῦ μακαρία τῇ λήξει πανσθενοῦς Τρικουπικοῦ κόμματος μόλις διακρινομένην καὶ μαθηματικωτάτην Τρικουπικὴν τελείαν!

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στὴν «Ἐωθινή»

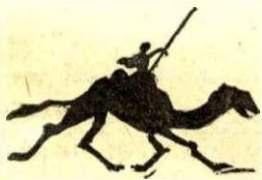
«Ἐωθινή» μου ἐβγαίνεις
καὶ σὺ μὲ τὴν «Πρωΐαν»
μὲ τὴν Ἡὼ δ' ἐέπνευσες
πρὶν ὄχῃ τὴν... μεσημβρίαν.

Ραμπαγᾶς

Εἰς τὸν Παναγωγότην

Ἄν γιὰ τοῦ Μαγιοῦ τὴν πρώτη νὰ γλεντήσης ἀγαπᾶς,
συμβουλή καλὴ σοῦ δίνω. Μὴ τὴν πῆς εἰς ἄλλον κρύφτη!
Σὲ προτρέπω γιὰ νὰ πᾶς
στά Πατήσια, σ' ἓνα κῆπο, ποῦ τὸν λένε *Ποδονύκτη!*

Γρακᾶς

ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΙ

(Συνέντευξις μὲ τὸν Μυριανθούση)

Τὸν ἐλλόγιμον φίλον εὔρον καθ' ὁδόν. Διεκκλιόμεν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ μάθω τὴν γνώμην του περὶ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Γρυπάρη τῶν ὁποίων τὴν ἀποκλειστικὴν δημοσίευσιν ἀνέλαθεν ἡ «Ἐστία».

Τὸν ἐχαιρέτισα καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ σταματήσῃ.

— Τί μὲ θέλετε;

— Ἐπεθύμουν πολὺ, ἐλλογιμώτατε, νὰ μοῦ ἐξηγήσετε μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἀκούω ἀπὸ τινος.

— Ἐμπρός, εἰπέτε μου!

— Τί σημαίνει ἡ λέξις *Σκαρabaioi*;

Μὲ ἐκύτταξε περιφρονητικῶς ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ ἔπειτα μοῦ ἀπήντησε.

— Οἱ Σκαρabaioi εἶνε ζῶα;

— Τί εἶδους;

— Ὁμοιάζουν πολὺ μὲ τὸν *μπούμπουλα* ποῦ κυλάει καμμιὰ φορὰ τὸ... Ἔϊνε, πῶς νὰ σοῦ πῶ, ζῶα ἀριστοκρατικά.... *χρυσοκάνθαροι*...

— Ἡ Τερρακόττες δέ;

— Ἄ! ἡ τερρακόττες! Ἡ λέξις αὕτη εἶνε Ἰταλική! Καὶ σημαίνει ἀσημηόκττες, τέρας-κόττες.

— Καλέ τί μοῦ λέτε; αὐτὲς λοιπὸν δὲν τρώγονται!... Τώρα εἶπατε με, σᾶς παρακαλῶ, τί ἦταν ὁ Μαλῶχ καὶ ἡ Μακὸρ καὶ τὸ Μελχισεδὲκ καὶ ὁ Ἰανσίν; Ὅλοι αὐτοὶ φαίνεται πῶς ἦσαν ζῶα! ἔ;

Τὸ βλέμμα τοῦ σοφοῦ φίλου αὐτὴν τὴν φορὰν κατέστη ἄγριον. Ἦρχισε νὰ τρέμῃ ἐξ ὀργῆς, ὑψώσας δὲ τὴν *δυμπρέλλα* του μοῦ τῆς ἐβρεξε.

— Μὰ γιατί μὲ χτυπάτε, κ. Μυριανθούση;

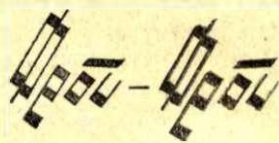
— Ἄθλιε, μοῦ εἶπε, θέλεις νὰ μὲ περιπαίξῃς;

— Ἐγώ; ἀλλὰ πῶς;

— Ἀφοῦ περιπαίξεις τὰ ἔργα μου;

— Ποιὰ ἔργα σου; ἠρώτησα ἐκθαμβος.

— Αὐτὰ ποῦ δημοσιεύω στὴν «Ἐστία» μὲ τὸ ψευδώνυμον *Γρυπάρης*!!!

ΜΕΣ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ

Ἐξέρω ἴγώ!...

Λένε, πῶς μιὰ φορὰ, ἔς τὸ Μεξικό,
τοῦ Μοντεζούμα οἱ παπάδες οἱ κακοί,
ἐξεβρίζωναν τῆς καρδιῆς τῶν αἰχμαλώτων,
καὶ τῆς πετοῦσαν, μὲ τὸν ὑστερο παλμό,
ἔς τοῦ ἀγρίου Θεοῦ τους τὸ βωμό...

Μὰ ἐσύ, ὅπου δὲν εἶσαι... Μεξικό,
καὶ μήτε... παπαδιὰ μανιακή,
γιατί νὰ ξεβρίζωνης τὴν καρδιά μου *πρωτον*,
καὶ *δεύτερον*, μὲ φόρα ἐρωτική,
γιατί νὰ τὴν πετᾶς, μὲ τὸ ὀστερνὸ σπασμό,
ἔς τῆς περὶ ἀγρίας Ἀφροδίτης τὸ βωμό;...

Κᾶτε ποῦ δὲν ἔξέρω!

Σὺ, ποῦ δὲ γνωρίζω καὶ ποῦ δὲ γνωρίζεις,
μᾶθηλα καὶ θέλεις νάειμαστε μαζί·
σύ, ποῦ δὲν ἐλπίζω καὶ ποῦ δὲν ἐλπίζεις
νὰ συναντηθοῦμε ὅσῳ ὁ κόσμος ζῆ.

Ὅψις αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἄλλου κόσμου πλάσμα,
γέννημα τοῦ νοῦ μου, τῆς καρδιᾶς φωνή,
ἄγγελε ἢ λύρα, ὄνειρο ἢ ἄσμα,
ποῦ ἢ ψυχὴ γεννάει κ' ἢ καρδιὰ πονεῖ.

Μᾶς ἐνώνει ξέρεις;... κᾶτι μᾶς ἐνώνει
ποῦ ὄνομα δὲν ἔχει οὔτε καὶ λαλιά,
ἀλλὰ πλέκει πάντα ὅπου σβιοῦνται οἱ πόνοι
μία γιὰ τοὺς δύο μας μαγικὴ φωνή!

Ναύτης

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Νεαρός, εύφυής και ἐπιμελέστατος μαθητής ἐκ τῶν οὐχί σπανίων ἀνά τὴν κλεινὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἑλλάδος, ἀμὰ ἠγέρθη τῆς κλίνης του, ἀφ' οὗ κατηνάλωσε οὐκ ὀλίγον χρόνον ὅπως ἑαυτὸν περιποιηθῆ ὡς γαμβρός, κλεισθεὶς ἐν τῷ δωματίῳ του ἀντὶ νὰ μελετήσῃ ὡς παρήγγει-
λεν αὐτῷ ἡ μήτηρ του, λαμβάνει χάρτην καὶ τὴν ζητοῦσαν ἐπιμόνως νὰ τεθῆ εἰς ἀποστρατεῖαν γραφίδα του καὶ ἤρξατο γράφων διὰ τῶν καλλιγραφικωτάτων χαρακτῆρων του κατὰ τὴν ἔκφρασιν μιᾶς τελειοφρί-
του τοῦ Ἀρσακείου, τοὺς ὁποίους ὁμοίως ἐὰν ἔβλεπε καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ λίαν περὶ τὰς ἐπιγραφὰς ἡσκημένος, θὰ ἠδύναται ν' ἀναγνώσῃ εύγερώς, ἤρξατο λέγων διὰ μελάνης ἐκφράζων τί : Τὰ καταπλημμυροῦντα τὴν καρδίαν του αἰσθημάτων. Πρὸς τίνα ; Πρὸς τὴν ἀπαραίτητον συμπλήρωσιν παντὸς νέου τοῦ συμ-
μοῦ, πρὸς τὸ ἕτερον ἡμῖσι παντὸς μαθητοῦ, πρὸς τὴν ἐρωμένην του ὡς ἐξῆς :

« Ἀγαπητὴ Ζωή !

καθ' ἣν ὥραν οὕς γράφω ὁ μὲν νοῦς μου πληροῦται ἀπὸ . . .

Ἡκούσθη φωνὴ λέγουσα :

— Γάλαα !

Μετὰ πάροδον οὐκ ὀλίγης ὥρας ὅπως ἐπανεύρη τὸν συνειμὸν τῶν ιδεῶν του, ὃν διέκοψεν ἡ ἐπάρατος ἐκείνη λέξις τότε μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ τὸ γάλα ἀπῆρσεν αὐτῷ, ὁ φίλος ἐραστής ἐξηκολούθησεν : ἀπὸ τὰς ὠραιότερας περὶ τοῦ μέλλοντος βίου μας ιδέας, ἡ δὲ καρ-
διά μου ἀπὸ . . .

Φωνὴ ἐν ὑψηλοτέρῳ τόνῳ τῆς πρώτης ἔλεγεν :

— Ἐφημερίδες !

Ἀρχετὸς ἤδη παρήλαε χρόνος ἕως οὗ εὔρει ὁ μέλλων δημοσιογράφος τὴν ἐπομένην φράσιν : ἀπὸ τὰ ἐυγενέστατα τῶν αἰσθημάτων δι' ὁμῶς. θεωρῶ ἔμμαντον εὐ-
τυχέστατον ἐλπίζων ὅτι ἐλεύσεται μετ' οὗ πολὺ καιρὸς . . .

— Καιροί ; Μάλιστα.

Ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς ἐφημεριδοπώλης εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου πατώ-
ματος ζητήσαντα τοὺς «Καιρούς».

Ἐπὶ πολὺ ἐσκέφθη ἂν ἔπρεπε νὰ τεθῆ ἐνικός ἢ πληθυντικός ὁ μέλ-
λων δικηγόρος Τέλος ἀναφωνεῖ, ὃ γέγραφα γέγραφα καὶ προχωρεῖ :
«κατὰ τὸν ὅποιον θὰ ζῶμεν ἠνωμένοι Ἐγὼ καὶ Σὺ ἤτοι . . .

— Τὸ «Ἄνω—Κάτω» καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» !

Ἐφώναζε τρέχων ἕτερος ἐφημεριδοπώλης. Ὁ δὲ μέλλων δικηγόρος κατὰ τὰς διαθέσεις τῆς μητρὸς του, ἠναγκάσθη νὰ σχίσῃ τὴν ἐπιστο-
λὴν καὶ νὰ γράψῃ νέαν μὲ Ἰώβειον ὑπομονὴν καὶ χωρὶς τὸ ἐλάχιστον νὰ ἐκφύγῃ τῶν χειλέων του παράπονον διότι εἶχε γράψῃ τὸ «Ἄνω-
Κάτω» καὶ ἡ «Ἀκρόπολις», ἀντὶ νὰ γράψῃ, ὁ Ἐνδυμίων καὶ ἡ Ἀρ-
τεμις μετὰ ταῦτα γράφει :

Ταῦτα πάντα θέλω νὰ σοὶ ἐκφράσω μὲ . . .

Φοβερός καὶ πλέον ἢ ἅπαξ ἐπαναληφθεὶς ὀγκυθμὸς ὑπέδειξε τῷ νεαρῷ ἐραστῇ ἐν μέσον δι' οὗ ἠδύνατο νὰ ἐκφράσῃ καὶ αὐτὸς τὰ πρὸς τὴν ἐρωμένην του αἰσθημμά του, ὡς ἔπραττεν ἤδη ὁ τετράπους ἐκαῖ-
νος καὶ ἡδὺς τὴν φωνὴν Κωμαστήρ. Μετὰ μικρὸν διάλειμμα προσθέτει :
μὲ τὰς παρούσας γραμμάς.

Ταῦτα καὶ σὲ περιμένω τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ σύνθηρος μέρος μὲ . . .

Φωνὴ οὐ πολὺ τῆς προηγουμένης διαφέρουσα ἐξύπνα τὸν γέροντα ἀντιλαλον ὅστις ἐπανελάμβανεν :

— Ἀγγινάρες, κονχὰ καὶ μαρούλια !

Ἐκ τῆς πολλῆς βίας ὁ ἐπιμελέστατος μαθητής ἔγραψε ταῦτα νο-
μίζων ὅτι γράφει μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας.

Τέλος ἐν ᾧ ἐσκέπτετο ὑπὸ ποῖον μυθ ἱστορικὸν ψευδώνυμον νὰ ὑπο-
γράψῃ, ἔπληξε τὴν ἀκοήν του φωνὴ ἔξωθεν τοῦ παραθύρου λέγουσα :

— Μπακάλληρ !

Ἀηδιάσας ἐπὶ τέλους τὴν εἰρωνεῖαν τῆς τύχης, ἀπορρίπτει τὴν γραφίδα, σχίζει τὴν ἐπιστολὴν καὶ σκέπτεται ἂν πρέτει νὰ κάμῃ ἕναρ-
ξιν τοῦ μέλλοντος δικηγορικοῦ του σταδίου δι' ἀγωγῆς ἐπὶ διαταράξει :
τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν κατὰ τῶν πωλούντων τὰ τρόφιμα καὶ τὰς ἐφημερίδας καὶ ν' ἀναγκάσῃ αὐτοὺς νὰ προσφέρωσι κατάλογον τῶν

πωλουμένων πραγμάτων ὅπως οἱ ξενοδόχοι τῶν φαγητῶν, ὅτε ρίπτει τὸ βλέμμα του πάλιν ἐπὶ τοῦ ὠρολογίου . . .

Οὐδὲ λέξιν προφέρει. Ἀρπάζει τὰ παρατυχόντα βιβλία καὶ τρέχει πρὸς τὸ Γυμνάσιον. Ἦρχε παρέλθῃ ἡ ὀγδόη πρὸ πέντε λεπτῶν.

Γρυμπαγᾶς

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ

Φωτοτυπία

II

Μετὰ τὴν Καλόγρηαν ἢ Πεθαμμένην.

Ἄδύνατον νὰ διέλθῃ τις ἀπὸ τὸ πλάγι της χωρὶς νὰ ψιθυρίσῃ ἐξ ἐνστικτοῦ, αὐτομάτως :

«ὦ Λέλι μου λευκὴ ὡσὰν τὰ κροῖνα. . .»

Καλέ, τί λέγω ; λευκὴ ; Πάλλευκος. Ἡ χιῶν θὰ ὠχρεῖα — ἂν ἦτο δυνατὸν—τῆς ἀγαλματώδους κόρης παραβαλλομένης τὸ χροῖμα. Λεῖκά φορέματα, λευκὸν πρόσωπον, σοὶ δίδει ἀμέσως ἐν ιδεῶδες παρθενίας, τὸ ὅποιον θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ γλύπται ἂν κατῶρθον ν' ἀποτυπώσουν. Τακτικὴ περιπατητρία τοῦ Ζαπτείου καὶ τῶν ζαχα-
ροπλαστείων Ἄλλ' ὅ τι σὲ ἐμπνέει, σοὶ ἐπιβάλλεται, εἶνε νὰ τὴν φαν-
τασθῆς νεκράν. Τί θεσπεσίως ὠραῖον, τί ἀπαραμίλλως ποιητικὸν εἶνε νὰ τὴν ἴδῃς μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς ἐξηπλωμένην ἐπὶ φερέτρου, μὲ τὸν νυμφικὸν πέπλον, μὲ τὰ εύγενῆ, τὰ λεπτά, τὰ ὠχρόλευκα χαρα-
κτηριστικά τοῦ προσώπου της, τὸ ὅποιον ἀναμνησκεί πάγου τοῦ Βορρᾶ... Αὐτὴ δὲν εἶνε τέκνον τοῦ Ἀττικοῦ ἡλίου εἶνε γιῶν τὴν ὀ-
ποῖαν μόλις θωπεύει, μετὰ συστολῆς θὰ ἔλεγέ τις, ἡ ἀκτίς τοῦ Φοίβου. Καὶ διέρχεται προκαλοῦσα μονοσυλλάβους πανηγυρικοῦ τοῦ κάλλους της, ἀλλὰ πάντοτε σὰς ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τὸ θέαμα τῆς κόρης νε-
κρᾶς, καὶ ζητεῖτε ἀμέσως ὁμοιοκαταληξίας διὰ νὰ λοξεύσετε στίγους καὶ δὲν εὐρίσκετε κανένα ἀντάξιον τοιοῦτου μεταξύ ζωῆς καὶ Ἄδου ἄγγελοῦ.

Καὶ ὁμοίως, μεθ' ὅλην τὴν γοητείαν τοῦ σαβάνου, μεθ' ὅλον τὸ κου-
ρασμένον ἐκεῖνο βᾶδισμά της, θ' ἀνομολογήσετε μαζῆ μου ὅτι ἡ πε-
θαμμένη προώριστα νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Τί σὲ μέλλει...

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ἡ Βροχὴ

Στὰ παραθυρόφυλλά σου
ἄκου πῶς παραπονεῖται
καὶ σιγὰ σιγὰ στενάζει
καὶ ἀγάλλει ἀγάλλει στάζει
ἢ βροχῆ.

Στὰ παραθυρόφυλλά σου
τὰ σιδεροσφαλισμένα
ἄκου ἐκεῖ ἀναστενάζει
καὶ σιγὰ σιγὰ σταλάζει
ἕνα δάκρυ μὲ ψυχῆ !

Στὰ παραθυρόφυλλά σου
ἀπὸ τῆς βροχῆς τὸ κλάμα
δὲ θὰ μείνῃ οὔτε φανίδα
ἴσταν τοῦ ἡλίου ἢ ἀχτίδα
τὰ σφονγγίσῃ τὴν ἀγῆ.

Στὰ παραθυρόφυλλά σου
ἀπὸ τῆς ψυχῆς τὸ δάκρυ
δὲ ἢ γῆ θὰ πλημμυρίσῃ
κάθε ἡλιος θὲ νὰ ὀβῆσῃ!...
κάθε κόσμος θὰ πνιγῆ!...

Μὲψ